

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงมหาดไทย. "โศกโณไทย". เทศบาล. ปีที่ 6 เล่มที่ 11 (พระนคร: โรงพิมพ์
มหาดไทย. พ.ศ. 2499), หน้า 48.
- "กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีจะได้ผลหรือ". สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. ปีที่ 41
ฉบับที่ 7 (14-23 กรกฎาคม 2537) : 12.
- กุศล สุวรรณยา. ภูมิหลังของคณิกา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2524.
- กอบกุล ราชชนะนคร และคณะ. สภาพชีวิตโสเภณีจังหวัดเชียงใหม่. กลุ่มสตรีศึกษาภาค
เหนือ : เชียงใหม่ 2528.
- เฉลิม สัตถาภรณ์. "ปัญหาโสเภณีประเทศไทย". วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2508.
- ดารารัตน์ เมตตาลิกานนท์. "โสเภณีกับนโยบายของรัฐบาลไทย พ.ศ. 2411-2503". วิทยา
นิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526.
- เทพนม เมืองแมน. ความรู้ ที่ส่นคดี การปฏิบัติการค้า การวางแผนครอบครัวการตั้งครรภ์ การ
ทำแท้ง กามโรค และการติดยาเสพติดของหญิงบริการ อาบ อบ นวด ในเขตกรุงเทพ
มหานคร 1,000 คน รายงานวิจัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523.
- แนนน้อย ปัญพวรรค์ และคณะ. หญิงบริการบางประเภท. เอกสารรายงานผลการศึกษา
ศูนย์ข้อมูลสตรี, กรุงเทพมหานคร. ม.ป.ป.
- ปัญญา จารุจารีต. (พ.ต.อ.) "โสเภณีเด็ก". เอกสารบรรยายหลักสูตรฝ่ายอำนวยการตำรวจ
ชุดที่ 16 (เอกสารอัดสำเนา).
- บัญชา มินทรชินธ์. "การโสเภณีในกรุงเทพฯ และธนบุรี". เอกสารการสภาวิจัยแห่งชาติที่ 22.
2504.

บุญส่ง ทรงเผ่า. ปัญหาโสเภณีประเทศไทย, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2508.

ปัญหา ฤทธิไกร. "การสงเคราะห์หญิงบางจำพวกในประเทศไทย". เอกสารทางวิชาการ สงเคราะห์บุคคลบางจำพวก. พระนคร : โรงเรียนประชาสงเคราะห์. 2502.

ปริฉัตร รัตศิริ และคณะ. การศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของหญิงอาชีพพิเศษในตำบล สัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี รายงานวิจัย ศูนย์การโรมเขต 12 ชลบุรี, 2526.

พญา นายกรัฐมนตรี. พิชานอนสรณ์. พระนคร: โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี. 2506.

"พระราชบัญญัติการค้าหญิงและเด็ก" พ.ศ.2471.

"พระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค" ร.ศ.127. ประชุมกฎหมายประจำศก. เล่ม 21. พระนคร: โรงพิมพ์เตลิ เมลล์ 2477.

"พระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค" ร.ศ.127. มาตรา 12.

"พระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค" ร.ศ.127. มาตรา 6-11.

ประเสริฐ รุจิวงศ์, พลตำรวจเอก. "งานเลิกโสเภณี". ประวัติและผลงานของจอมพลถนอม พิบูลย์ ธนะรัชต์. พระนคร: โรงพิมพ์ทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2507.

มานพ คณะโต และเอราวัณ บ่อคำ. พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ในหญิงบริการ ศึกษากรณี หญิงบริการ อาบ อบ นวด ในจังหวัดขอนแก่น. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น, 2531.

มนตรี สันทิตย์. เมื่อเด็กไทยกลายเป็นเหยื่อ. กรุงเทพมหานคร: ส.เอเชียเพรส, 2537.

ราชกิจจานุเบกษา. "พระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2503". เล่มที่ 77 ตอนที่ 89, (พฤศจิกายน 2503).

รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์. "ชายผู้เกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าประเวณี: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2528.

- วิทยา คุณานุภกรกุล และคณะ. ผลของการให้ลูกศึกษาแบบกลุ่มเกี่ยวกับความรู้เรื่องวิธีคุมกำเนิด และการป้องกันโรคเอดส์แกหญิงอาชีพพิเศษในเมืองพญา จ. ชลบุรี รายงานการวิจัย โรงพยาบาลบางละมุง อาเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี, 2532.
- สว่าง ทักทฤกษ์ และคณะ. "รายงานโศกณัติ: สภาพปัญหา สาเหตุและมาตรการหลักในการป้องกันและแก้ปัญหา". โดยได้รับมอบหมายจากคณะอนุกรรมการแก้ปัญหาโศกณัติในคณะกรรมการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร. พฤษภาคม 2532.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ และคณะ. ปัญหาโศกณัติ: การแสวงหามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับประเทศไทย. โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525.
- เสถียร ลายลักษณ์. ประชุมกฎหมายประจำศก. เล่ม 1 (กฎหมายตราสามดวงตอน 1). พระนคร: โรงพิมพ์เดลิแมส 2478.
- สำเร็จ แสงชื่อ และสมชัย จิรโรจน์วัฒน์. รูปแบบการทำงานของหญิงอาชีพพิเศษในปัจจุบันซึ่งมีผลกระทบต่อความปลอดภัยในในประเทศไทย. รายงานวิจัยศูนย์กามโรคเขต 3 จังหวัดชลบุรี, 2537.
- ภาวะความวิตกกังวลและพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อเอดส์ที่เมืองพญาจังหวัดชลบุรี. รายงานวิจัยศูนย์กามโรคเขต 3 จังหวัดชลบุรี, 2538.
- สมคิด พลศรี. "การใช้แรงงานสตรีในสถานบริการกับการพัฒนากำลังคน: ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงาน อาบ อบ นวด ในสถานบริการ". รายงานวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2518.
- สมศรี สอาดเอี่ยม. สภาพชีวิตและปัญหาของหญิงบริการในจังหวัดเชียงใหม่. รายงานวิจัยแผนกวิชาสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ร.7 ย.2/1. พระราชบัญญัติการเดินทางเข้าออกและเรื่องการค้าหญิงและเด็ก (22 ธันวาคม 2464 - 1 ตุลาคม 2469).

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ร.7 ย.2/5. พระราชบัญญัติการเดินทางเข้าออกและหรือคนเข้าเมือง
(22 ธันวาคม 2468 - 17 กุมภาพันธ์ 2469).

อึ้งซึ้ง กาญจนพูน. ทัศนคติของหญิงบางประเภทต่อการสงเคราะห์ของรัฐบาล. คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. เพศวิถีสวมอ. กรุงเทพมหานคร: ป.สัมพันธ์พาณิชย์ 2525.

ภาษาอังกฤษ

Aiken, Michael and Hage, Jeral. "Organizational Interdependence and
Intra-Organizational Structure". American Sociological Review.
33(December, 1968).

Altshuler, A. and C. Thomas N. The Politics of the Federal Bureaucracy.
New York. Harper & Row. Publishers Inc., 1977.

Anderson, James, E. Public Policy-making. San Diego: Thomas Nelson and
Sons Ltd., 1975.

Badach, Eugene. The Implementation Game: What happens after a Bill
Become a Law. Cambridge, Mass: Lexington, 1977.

Berman and McLaughlin. "Implementation of Education Innovation".
Education Forum. 40(March, 1976).

Bimbaum, Jean H. and Groth, Nicholas A. Men Who Rape: The Psychology
the offender. New York, 1979.

Boonlerd Pairindra. "Implementation" Thai journal of Development
Administration Vol. 25 No. 4(October, 1985).

Edwards, G. C. and sharkensky, Ira. Tha Policy Predicament Making and
Implementing Public Policy. USA: San Francisco, 1978.

- Etzioni, A. "Mixed-Scanning A Third Approach to Decision Making".
Public Administration Review, (December, 1976).
- Fernando, Henriques. Streets and Struments: A Survey of Prostitution.
London: Macgibbon & Kee, 1961.
- Hambleton, Robin. "Planning Systems and Policy Implementation".
Journal of Public Policy. 4(October, 1983).
- Horn, Van. Policy Implementation in the Federal System. Mass: D.C.
Heath, 1979.
- Jones, Charles O. An Introduction to the Study of Public Policy.
California: Wadsworth Publishing Co. Inc., 1970.
- Jones, Charles O. An Introduction to the Study of Public Policy.
2nd ed. North Scituate, MA. : Duxbury Press., 1977.
- Katz, Daniel and Kahn, Robert L. "Organizations and the System Concepts."
in Classics of Organization Theory. Edited by Jay M.
Shafritz and Phillip M. Whitebeck. USA: Maor Publishing Company,
Inc., 1978.
- Lindblom Charles E. The Policy Making Process. Englewood Cliffs, N.J.:
Prentice-Hall, 1968.
- Lipsky, Michael. Street-Level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual
in Public Services. New York: Russell Sage Foundation, 1980.
- Lippitt, Ronald. The Dynamics of Planned Change. New York: harcourt,
Brace and Company, 1958.

- Mazmanian, Daniel A. and Sabatier Paul A. "A Framework for Implementation Analysis" in Implementation and Public Policy. Illinois: Scott Froesman and Company, 1983.
- Meter, Van and Horn, Van. "The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework". Administration and Society. 6 (February, 1975).
- Paul, Sabatier and Daniel. Mazmanian "Policy Implementation" in Stuart S. Nagel (ed). Encyclopedia of Policy Study. New York: Marcell Dekker. Inc., 1983.
- Pressman, Jeffrey L. and Wildavsky, Aron B. Implementation. Berkeley: University of California Press, 1973.
- "Prostitution", Encyclopaedia Britannica. Vol.18, London:Encyclopaedia Britannica Ltd., 1963.
- Rein, Martin. From Policy to Practice. London: The McMillian Press Ltd, 1983.
- Rein, Martin and Rabinovitz, Francise. "Implementation: A Theoretical Perspective". Working Paper No.43. Mit-Havard Joint Center for Urban Studies, 1977.
- Ripley Randall B. and Franklin A. Bureaucracy and Policy Implementation. Illinois: The Dorsey Press, 1982.
- Sabatier, Paul and Mazmanian, Daniel. "The Implementation of Public Policy: A Framework of Analysis". Policy Study Journal. Special Journal, 1980.

Serbring, Robert H. "The Five-Million Dollar Misunderstanding: A Perspective on State Government-University Interorganizational Contracts". Administrative Science Quarterly. (22 November 1977): 508.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนก 3 กองกำกับการสืบสวน
สอบสวน นครบาลธนบุรี

2 มีนาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดกระถาง

ข้าพเจ้า พันตำรวจตรี ภูริฉัตร เชิดชู สารวัตรแผนก 3 กองกำกับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจนครบาลธนบุรี นิสิตปริญญาโท ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดทำเอกสารการวิจัย เรื่องการนำนโยบายโสภณเด็กไปปฏิบัติ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา โดยพิจารณาเห็นว่า เป็นงานหนึ่งที่มีปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้อง อยู่หลายประการ จะใช้หลักวิชาการเข้าไปช่วยแก้ปัญหา ข้อขัดข้องได้อย่างไรบ้าง การศึกษาครั้งนี้จะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม จึงขอความร่วมมือมายังท่าน

ขอแสดงความนับถือ

พันตำรวจตรี

(ภูริฉัตร เชิดชู)

สารวัตรแผนก 3 กองกำกับการสืบสวน

สอบสวน ตำรวจนครบาลธนบุรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิจัยเรื่อง การนำนโยบายโลภเด็กลงปฏิบัติ

คำแนะนำในการตอบ

1. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของท่าน

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นของตำรวจในการนำนโยบาย
ปราบปรามโลภเด็กลงปฏิบัติ

2. การตอบแบบสอบถามในแต่ละตอน ให้ใส่เครื่องหมายถูก () ใน

ช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงหรือข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

1. เพศ	() 1.1 ชาย	() 1.2 หญิง
2. อายุ	() 2.1 ต่ำกว่า 26 ปี	() 2.2 26-35 ปี
	() 2.3 36 - 45 ปี	() 2.4 46-55 ปี
	() 2.5 สูงกว่า 55 ปี	
3. สถานภาพสมรส	() 3.1 โสด	() 3.2 สมรส
	() 3.3 หม้ายหรือหย่าร้าง	() 3.4 อื่นๆ ระบุ...
4. ระดับการศึกษา	() 4.1 ต่ำกว่า ม. 3	() 4.2 ม.3-ม.6
	() 4.3 ปวช. หรืออนุปริญญา	() 4.4 ปริญญาตรี
	() 4.5 ปริญญาโท	() 4.6 ปริญญาเอก
5. ตำแหน่งปัจจุบัน	() 5.1 สารวัตร	() 5.2 รองสารวัตร
	() 5.3 ผบ. หมู่	() 5.4 ลูกแถว
6. สายงานที่ท่านปฏิบัติราชการ	() ฝ่ายสืบสวน	
	() ฝ่ายป้องกันปราบปราม	

7. อัตราเงินเดือน () 6.1 ต่ำกว่า 4,400 บาท
() 6.2 4,441- 7,000 บาท
() 6.3 7,001-10,000 บาท
() 6.4 สูงกว่า 10,000บาท

8. ประสบการณ์ในการทำงาน

- () อายุราชการ 1 - 5 ปี
() อายุราชการ 6 -10 ปี
() อายุราชการ 10 ปีขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในการดำเนินนโยบายโล่เด็ก

ความคิดเห็น	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
9. การดำเนินนโยบายการปราบปรามโล่เด็ก เป็นนโยบายที่ขาดความต่อเนื่อง					
10. นโยบายการปราบปรามโล่เด็ก เป็นแนวทางที่สอดคล้องกับสภาพการณ์เงื่อนไขทางสังคม					
11. รัฐบาลชวน หลีกภัย ควรดำเนินนโยบายปราบปรามโล่เด็กอย่างจริงจัง					
12. การดำเนินนโยบายปราบปรามโล่เด็กควรดำเนินการแก้ไขปัญหาลงมือตามไปด้วย					
13. นโยบายการปราบปรามโล่เด็ก ควรมีการดำเนินมาตรการการลงโทษที่รุนแรงพร้อมกันไปด้วย					
14. ควรปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายในปัจจุบันให้ทันสมัย					

ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. ควรแก้ไขตัวบทกฎหมายผู้ค้าประเวณีให้ได้รับโทษที่หนักขึ้นกว่าเดิม					
16. โสเภณีเด็ก เป็นปัญหาสังคมที่มีความละเอียดอ่อน ตำรวจจะต้องใช้ความรอบคอบในการปราบปราม					
17. ตำรวจได้มีการวางแผนกำหนดการก่อนการปราบปรามโสเภณีเด็ก					
18. ตำรวจมีการดำเนินการปราบปรามโสเภณีเด็กด้วยความรวดเร็ว					
19. ตำรวจมีความพร้อมด้านกำลังพลในการปราบปรามโสเภณีเด็ก					
20. ตำรวจมีความพร้อมด้านเครื่องมือสื่อสารในการปราบปรามโสเภณีเด็ก					
21. ความพร้อมด้านงบประมาณในการปราบปรามโสเภณีเด็ก					

ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
22. ตำรวจได้รับความร่วมมือประสานงานอย่างดีในการปราบปรามโสเภณีเด็ก					
23. ตำรวจได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งค้าประเวณี ก่อนการปราบปราม					
24. ความพร้อมด้านเครื่องใช้สำนักงานในการปราบปรามโสเภณีเด็ก					
25. อุปสรรคในการดำเนินงานปราบปรามโสเภณีเด็ก จำกัด งบประมาณในการปราบปราม					
26. อุปสรรคในการดำเนินงานปราบปรามโสเภณีเด็กอยู่ที่การขาดแคลนกำลังพล					
27. อุปสรรคในการดำเนินงานปราบปรามโสเภณีเด็ก อยู่ที่การขาดแคลนกำลังพล					

ความคิดเห็น	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
28. การดำเนินงานปราบปรามโสเภณี เด็ก ท่านได้รับการแจ้งข่าวจากโสเภณี เด็ก เสมอ					
29. การดำเนินงานปราบปรามโสเภณี เด็ก เป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะโสเภณี ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของ เอเยนต์ผู้ค้าประเวณี					
30. การปราบปรามโสเภณี เด็กแต่ละครั้ง ได้มี การวางแผนงานอย่างรอบคอบ					
31. การดำเนินงานทางด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางวิทยุโทรทัศน์ เป็นการ ป้องกันการมาเป็นโสเภณี เด็กอีกทางหนึ่ง					
32. การปราบปรามโสเภณี เด็ก แต่เพียงอย่าง เดียวไม่ได้ผล ควรที่จะแก้ปัญหาสังคมทาง ด้านอื่นตามไปด้วย					

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม เรื่อง "การนำนโยบายโศภณเด็กไปปฏิบัติ"

โปรดใส่เครื่องหมาย (๕) ลงหน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านและตรงกับความ เป็นจริงมากที่สุด

1. ภูมิลำเนา จังหวัด..... ภาค.....

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 13 ปี	☐ 14 - 18 ปี
☐ 18 - 22 ปี	☐ 22 - 26 ปี
☐ 27 - 30)	☐ 30 ขึ้นไป

3. อาชีพบิดามารดา

☐ แม่บ้าน, พ่อบ้าน	☐ เกษตรกร
☐ บริษัทเอกชน, รับจ้าง	☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ
☐ อื่น ๆ.....	

4. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

☐ ไม่นานอน	☐ 1,000 บาท ลงมา
☐ 1,001 - 2,000 บาท	☐ 2,001 - 3,000 บาท
☐ 3,001 - 4,000 บาท	☐ 4,000 บาทขึ้นไป

5. ระดับการศึกษา

- () ไม่ได้รับการศึกษา () มัธยมศึกษา
 () อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า () ประกาศนียบัตรบัณฑิต
 () ปริญญาตรี

6. สถานภาพ

- () โสด () แต่งงาน
 () หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่

7. สมาชิกในครอบครัว

- () จำนวน 2 คน () จำนวน 3 คน
 () จำนวน 4 คน () จำนวน 5 คน
 () จำนวน 6 คน () จำนวน 6 คน ขึ้นไป

8. จำนวนพี่น้อง

- () จำนวน 1 คน () จำนวน 2 คน
 () จำนวน 3 คน () จำนวน 4 คน
 () จำนวน 5 คน () มากกว่า 5 คนขึ้นไป

9. ท่านเข้ามาเป็นโสด เภณี เด็กโดย

- () ความสมัครใจ () ไม่สมัครใจ

10. สาเหตุของการเข้ามาเป็นโสด เภณี เด็ก

- () ถูกพ่อแม่บังคับให้ขายตัว () ขาดการศึกษา
 () ความยากจน () ถูกหลอกโดยขบวนการค้ำมนุษย์
 () เพื่อนฝูงชักจูง () ต้องการหาประสบการณ์แปลก ๆ
 () ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ใหม ๆ
 () อื่น ๆ (ระบุ)

11. รายได้ที่ได้รับต่อเดือนขณะที่ เป็นโสด เกณฑ์ เด็ก

☐ 1,000 - 2,000 บาท	☐ 2,001 - 3,000 บาท
☐ 3,001 - 4,000 บาท	☐ 4,001 - 5,000 บาท
☐ 5,001 - 6,000 บาท	☐ 6,001 - 7,000 บาท
☐ 7,001 - 8,000 บาท	☐ สูงกว่า 8,000 บาท
☐ อื่นๆ.....	

12. การทำงานของท่านจะต้องรับแขกวันละประมาณกี่คน

☐ 1 - 3 คน	☐ 5 - 10 คน
☐ 3 - 5 คน	☐ 16 -20 คน
☐ 11 - 15 คน	☐ เป็นไปไม่ได้
☐ อื่นๆ.....	

13. ระยะเวลาในการเข้ามา เป็นโสด เกณฑ์ เด็ก..... เดือน.....ปี

14. การที่รัฐบาลดำเนินนโยบายปราบปรามโสด เกณฑ์ เด็กท่าน เห็นด้วยหรือไม่

- เห็นด้วย
- ไม่เห็นด้วย

15. ท่านทำงานอยู่ในสถานที่บริการรูปแบบใด

- โรงแรมชั้นหนึ่ง
- โรงแรมชั้นสอง
- บาร์ - ไนคลับ
- คาราโอเกะ
- คีอิกเทล เลาจัน
- สถานที่อาบอบนวด
- ร้านอาหาร
- อื่นๆ (ระบุ).....

16. ท่านทราบหรือไม่ว่าการค้าประเวณีมีความผิดทางกฎหมาย
- () ทราบ
- () ไม่ทราบ
17. ท่านมีความคิดเห็นว่าการที่รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ดำเนินนโยบายการปราบปราม โสเภณี เด็ก เป็นสิ่งที่ดีหรือไม่
- () ดี
- () ไม่ดี
18. นโยบายปราบปรามโสเภณี เด็ก มีความชัดเจนหรือไม่
- () ชัดเจน
- () ไม่ชัดเจน
19. การดำเนินนโยบายการปราบปรามโสเภณี เด็กควรกระทำอย่างต่อเนื่อง
- () เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วย
20. การดำเนินงานของตำรวจในการปราบปรามโสเภณี เด็กได้รับผลสำเร็จหรือไม่
- () สำเร็จ
- () ไม่สำเร็จ
21. ท่านได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือตำรวจในการปราบปรามโสเภณี เด็กหรือไม่
- () ให้ความร่วมมือ
- () ไม่ได้ให้ความร่วมมือ
22. สิ่งที่ท่านต้องการให้ตำรวจปรับปรุงในการดำเนินงานปราบปรามโสเภณี เด็กมากที่สุด
- () เพิ่มกำลังตำรวจให้มากขึ้น
- () เพิ่มเครื่องมือติดต่อสื่อสารให้ตำรวจ
- () เพิ่มงบประมาณให้ตำรวจใช้ในการปราบปราม
- () อื่นๆ (ระบุ).....

23. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้โลโก้เด็กดีทะเลียน
- () เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วย
24. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าโลโก้เด็กดีด้วยควรมีบัตรตรวจสุขภาพ
- () เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วย
25. ปัญหาโลโก้เด็กดีนอกจากจะทำลายศิลปกรรมอันดีงามของไทยแล้ว ยังเป็นความผิดในแง่กฎหมาย
- () วิชา
- () ไม่วิชา
26. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าพ่อแม่ควรเลิกคำนิยมการนำลูกไปขายเป็นโลโก้เด็กดี
- () เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วย
27. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ากฎหมายไทยยังมีบทลงโทษเพศที่ไม่รุนแรง
- () เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วย
28. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรแก้ไขกฎหมายบทลงโทษผู้จัดหาโลโก้เด็กดีให้รุนแรงขึ้นกว่าเดิม
- () เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วย
29. การส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นเท่ากับเป็นการเพิ่มขยายตัวโลโก้เด็กดีไปในตัวด้วย
- () วิชา
- () ไม่วิชา
30. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าโลโก้เด็กดีเป็นแหล่งที่แพร่เชื้อโรคเอดส์ ถ้าไม่ใช่อุจยทางอนามัย
- () เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วย

31. ตำรวจคือที่พึ่งทางจิตใจที่จะช่วยให้ท่านรอดพ้นจากการขายบริการทางเพศ
- () ๖๒
- () ไม่๖๒
32. ท่านได้รับการช่วยเหลือโดยการแจ้งข่าวให้ตำรวจทราบ
- () แจ้งข่าว
- () ไม่ได้แจ้ง
33. ท่านถูกเจ้าของช่องทางทารุณกรรมก่อนการ เป็นโสเภณีเด็ก
- () ๖๒
- () ไม่๖๒
34. โสเภณีเด็กทำให้ภาพพจน์ของบ้าน เกิดพลอยเสื่อมเสียตามไปด้วย
- () ๖๒
- () ไม่๖๒
35. การทำโฆษณาเรื่องโสเภณีเห็นผ่านทางสื่อมวลชน วิทยุ ทีวี จะมีส่วนช่วยให้เด็กผู้หญิง ระวังภัยจากผู้ค้าประเวณี
- () ๖๒
- () ไม่๖๒
36. สิ่งที่ท่านต้องการมากที่สุดหลังจากการ เลิกขายบริการคือ
- () กลับภูมิลำเนาเดิม
- () ไม่กลับภูมิลำเนาเดิม
- () อยู่ในกรุงเทพต่อโดยมีอาชีพใหม่
- () ผูกอาชีพ
- () ทำอาชีพเกษตรกร
- () อื่นๆ ระบุ.....

37. สิ่งที่ท่านต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือภายหลังถูกจับกุมคือ

- () จัดสร้างมูลนิธิโศก เณร เด็กกำพร้ามากขึ้นกว่าเดิม
- () ขยายเวลาในการอยู่อาศัยในสถานที่มูลนิธิโศก เณร เด็กกำพร้ามากขึ้น
- () ต้องการให้ฝึกหัดอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว
- () ต้องการให้ฝึกหัดอาชีพหัตถกรรม
- () ต้องการให้ส่งกลับภูมิลำเนาเดิม
- () อื่น ๆ (ระบุ).....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่างพระราชบัญญัติ

ปรามการค้าประเวณี

พ.ศ. 2503

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค รัตนโกสินทรศก 127

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"การค้าประเวณี" หมายความว่า กามยอมรับการกระทำชำเรา หรือ การยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสาส์อนเพื่อสินจ้าง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

"สถานการค้าประเวณี" หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ที่จัดไว้เพื่อให้บุคคลอื่นทำการค้าประเวณี โดยจัดให้มีผู้ทำการค้าประเวณีไว้เพื่อการนั้นด้วย

"สถานบริการ" หมายความว่า สถานประกอบธุรกิจเพื่อสินจ้างที่จัดไว้เป็นที่พักหรืออยู่อาศัย เป็นจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่ม หรือเป็นที่ให้ความบันเทิง การปรนนิบัติหรือความสะดวกสบาย

"สถานสงเคราะห์" หมายความว่า สถานสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ

"ผู้รับการสงเคราะห์" หมายความว่า บุคคลซึ่งอธิบดีคำสั่งให้ส่งตัวไปรับการรักษาและหรืออบรมฝึกอาชีพในสถานสงเคราะห์

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ผู้ใด เพื่อการค้าประเวณี กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) เข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตามหรือรบกวนบุคคลตามถนนหรือ
สาธารณะสถาน หรือกระทำการดังกล่าวในที่อื่นใดอันเป็นการเปิดเผยและน่าอับอาย หรือ เป็นที่
เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน

(2) เตรีอเตร หรือคอยอยู่ตามถนน หรือสาธารณะสถานในลักษณะหรืออา
การที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องการติดต่อกับการค้าประเวณี

(3) เข้ามั่วสุมในถนนการค้าประเวณี

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

มาตรา 6 ผู้ใดกระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 7 ผู้ใดกระทำการค้าประเวณีต่อบุคคลเพศเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 8 ผู้ใดจัดหาผู้กระทำการค้าประเวณีเพื่อผู้อื่นเป็นปกติธุระ ต้องระวางโทษจำ
คุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 9 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการผู้ดูแลหรือผู้จัดการสถานการค้าประเวณี ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 10 ผู้ใดยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการค้าประเวณี เป็นปกติธุระในสถานบริการที่ตน
เป็นเจ้าของกิจการ ผู้ดูแล หรือผู้จัดการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
สองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 11 เมื่อศาลได้พิพากษาให้ลงโทษผู้ใดตามมาตรา 5 มาตรา 6 หรือมาตรา 7
แล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นเป็นโรคอันควรได้รับการรักษา หรือเป็นผู้ควรได้รับการอบรมฝึกอาชีพหรือ
ทั้งสองอย่าง อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษา และหรืออบรมฝึกอาชีพในสถาน
สงเคราะห์ เมื่อผู้นั้นพ้นโทษได้ตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด แต่มิได้เกิดหนึ่งปี นับแต่วันพ้นโทษ

มาตรา 12 ให้นำกรมประชาสงเคราะห์จัดตั้งสถานสงเคราะห์ สำหรับรักษาและอบรมฝึกอาชีพผู้รับการสงเคราะห์

มาตรา 13 ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการทำงานของผู้รับสงเคราะห์

อธิบดีมีอำนาจลงทัณฑ์แก่ผู้รับการสงเคราะห์ ซึ่งฝ่าฝืนข้อบังคับ ที่ออกตามวรรคก่อน ดังต่อไปนี้

(1) กักบริเวณไม่เกินครั้งละสิบห้าวัน หรือ

(2) ตัดหรือลดประโยชน์ หรือความสะดวกที่สถานสงเคราะห์จะอำนวยความสะดวก

มาตรา 14 เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นว่า ถ้าจะจัดให้ผู้รับสงเคราะห์ไปทำงานหรือประกอบอาชีพอยู่ ณ สถานที่ใดนอกสถานสงเคราะห์ จะเป็นการเหมาะสมและเป็นผลดีแก่ผู้รับการสงเคราะห์ และเจ้าของสถานที่ยินยอมรับตัวไว้ ก็ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ส่งตัวไปทำงานหรือประกอบอาชีพอยู่ ณ สถานที่นั้นได้

มาตรา 15 ผู้รับการสงเคราะห์ผู้ใดหลบหนีไป จากสถานสงเคราะห์ หรือสถานที่ซึ่งอธิบดีกำหนดให้ไปทำงานหรือประกอบอาชีพตามมาตรา 14 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 16 อธิบดีมีอำนาจสั่งปล่อยตัวผู้รับการสงเคราะห์จากสถานสงเคราะห์ หรือสถานที่ซึ่งอธิบดีกำหนดให้ไปทำงาน หรือประกอบอาชีพตามมาตรา 14 ก่อนเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 11 ได้ เมื่ออธิบดีเชื่อว่าผู้รับการสงเคราะห์จะกลับตัวไม่กระทำการซ้ำประเภทเดียวกัน เพราะมีความประพฤติดี หรือ เพราะมีผู้มีหลักฐานควร เชื่อถือรับอุปการะหรือรับรองจะทำงานที่มีรายได้พอควรแก่การเลี้ยงชีพ

มาตรา 17 อำนาจและหน้าที่ซึ่งอธิบดีมีอยู่ตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีอาจมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดใด เป็นผู้ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัดนั้นได้

การมอบหมายให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 18 ให้นำรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

พ.ศ.

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"การค้าประเวณี" หมายความว่า กามยอมรับการกระทำของเรา หรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสาส์อนเพื่อสินจ้าง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำ และผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

"สถานการค้าประเวณี" หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้เพื่อการค้าประเวณี หรือยอมให้มีการค้าประเวณี และให้ความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อ หรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อกระทำการค้าประเวณีด้วย

"สถานแรกรับ" หมายความว่า สถานที่ที่ทางราชการจัดให้มีขึ้น หรือสถานที่ที่มูลนิธิหรือสมาคมจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อรับรู้การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไว้เป็นการชั่วคราว เพื่อพิจารณาวิธีการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล

"สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ" หมายความว่า สถานที่ที่ทางราชการจัดให้มีขึ้น หรือสถานที่ที่มูลนิธิหรือสมาคมจัดตั้งขึ้นเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและพัฒนาอาชีพแก่ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

"สถานบริการ" หมายความว่า สถานประกอบธุรกิจเพื่อสินค้าที่จัดไว้เป็นที่พักหรืออยู่อาศัย เป็นจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่ม หรือเป็นที่ให้ความบันเทิง การปรนนิบัติหรือความสะอาดสวยงาม

"สถานสงเคราะห์" หมายความว่า สถานสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับการสงเคราะห์" หมายความว่า บุคคลซึ่งอธิบดีมีคำสั่งให้ส่งตัวไปรับการรักษาและหรืออบรมฝึกอาชีพในสถานสงเคราะห์

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ" หมายความว่า การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองพัฒนาอาชีพ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ผู้ใดเตร็ดเตร่หรือคอยอยู่ตามถนน หรือสาธารณะสถานในลักษณะหรืออาการที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องการติดต่อในการค้าประเวณี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 6 ผู้ใดเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเห่า บุคคลตามถนนหรือสาธารณะสถาน หรือกระทำการดังกล่าวในที่อื่นใดเพื่อการค้าประเวณี อันเป็นการเปิดเผยและน่าอัปยศ หรือเป็นที่เดือดร้อนราคาแก่สาธารณะชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 7 ผู้ใดเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณี เพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 8 ผู้ใดโฆษณา ชักชวน หรือแนะนำทางสื่อมวลชนในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องหรือการติดต่อในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 9 ผู้ใดกระทำชำเราหรือกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ของตนเองหรือผู้อื่น แก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีในสถานการณ์คำประเวณี โดยบุคคลนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท

ถ้ากระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปีและปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท

มาตรา 10 ผู้ใดเพื่อประโยชน์ใด ๆ จัดหาผู้กระทำการคำประเวณี เพื่อผู้อื่นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หก เดือนถึงสามปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุยังไม่ เกินสิบห้าปีต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีหรือสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม เป็นการสอดส่อง ชักพาไป หรือกระทำเป็นปกติธุระ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

ผู้ใดสนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา 11 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองผู้ใดรู้ หรือควรจะรู้ว่ามีการจัดหาผู้อยู่ในความปกครองเพื่อการคำประเวณี ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา 10 หนึ่งในสาม

มาตรา 12 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการ ผู้ดูแลหรือผู้จัดการสถานการณ์คำประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการคำประเวณีในสถานการณ์คำประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งบาท

ถ้าสถานการณ์คำประเวณีตามวรรคหนึ่งมีบุคคลซึ่งมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่ เกินสิบแปดปีทำการคำประเวณีอยู่ด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าสถานการณ์คำประเวณีตามวรรคหนึ่งมีบุคคลอายุยังไม่ เกินสิบห้าปีทำการคำประเวณีอยู่ด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา 13 ผู้ใดเพื่อการค้าประเวณี ทนวางเหนียว กักขัง หรือกระทำความผิดด้วยประการใด ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย หรือจัดหรือยินยอมให้ผู้ใดกระทำการดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา 14 ถ้าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดตามมาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 หรือมาตรา 8 ปลดปล่อยละเลย หรือมีส่วนร่วม หรือมีส่วนได้เสียให้บุคคลผู้อยู่ในความปกครองกระทำการค้าประเวณี เมื่อคณะกรรมการมีคำขอให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลให้ถอนอำนาจปกครองของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น

ในกรณีที่ศาลจะตั้งผู้ปกครองตามวรรคหนึ่ง และศาลเห็นว่าไม่มีผู้เหมาะสมที่จะปกครองผู้กระทำความผิด ศาลจะตั้งผู้อำนวยการสถานแรกรับหรือผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่ผู้กระทำความผิดนั้นอยู่ใน เขตอำนาจ เป็นผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดก็ได้

ให้หน้าบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับการตั้งผู้ปกครองมาใช้บังคับกับการตั้งผู้ปกครองตามมาตรา 14 ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 15 ให้คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ เรียกโดยย่อว่า ก.ค.อ. ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ผู้อำนวยการสถานพินิจกลาง ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไมเกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้อง เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และอย่างน้อยสี่คนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กร เอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี

มาตรา 16 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันและ
การค้าประเวณี

- (2) วางโครงการและแผนประสานงานกับส่วนราชการและภาค เอกชนที่
เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ความรู้และดำเนินการ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประ เวณ
- (3) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี เพื่อ เสนอคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการปรับ
ปรุงการปฏิบัติราชการ หรือแผนงานส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
- (4) เสนอแนะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการจัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครอง
และพัฒนาอาชีพของทางราชการ
- (5) เสนอแนะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดา
เนินการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
- (6) เสนอแนะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการวางระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เกี่ยว
กับการดำเนินงานของสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
- (7) วางระเบียบ เกี่ยวกับหลัก เกณฑ์และวิธีการส่งตัวบุคคลไปยังสถาน
แรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนระยะเวลาในการรับการคุ้มครอง และพัฒนา
อาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
- (8) ดำเนินการอื่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 17 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรง
คุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 18 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 17 กรรมการผู้ทรงคุณ
วุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 19 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะ เป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ำให้ผู้ได้รับ

แต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา 20 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา 21 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรืออาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใด กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

มาตรา 22 คณะกรรมการจะแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้ให้นำมาตรา 21 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 23 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่ง เป็นหนังสือ เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาใด ตามความจำเป็น

มาตรา 24 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพขึ้นในกรมประชาสงเคราะห์กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ
- (2) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน เกี่ยวกับการคุ้มครอง การพัฒนาอาชีพและการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
- (3) จัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ

(4) ส่งเสริมอาชีพและจัดหางานให้แก่ผู้ซึ่งได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพตาม (3)

(5) รวบรวมผลการวิเคราะห์ วิจัย ดำเนินการ ติดตาม และประเมินผล การปฏิบัติตามนโยบาย แผนงานผลให้คณะกรรมการทรา

(6) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 25 มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงใดประสงค์จะจัดตั้งสถานแรกรับ หรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 26 เมื่ออธิบดีอนุญาตให้ตั้งสถานแรกรับ หรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพแล้ว ให้ดำเนินการตาม มาตรา 27

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาต ให้ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสาม สิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 27 ให้อธิบดีกำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่จัดตั้งขึ้น โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร อธิบดีอาจเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพก็ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 28 เมื่อปรากฏว่ามูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 25 ผิดผิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการให้อธิบดีมีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือ ให้มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นดังกล่าวระงับการกระทำ ปรับปรุง แก้ไข หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติตามคำสั่งแต่ไม่ทันภายในเวลาที่กำหนด ตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เข้ากระทำการแทนเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ และให้มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นนั้น เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการนี้

ค่าใช้จ่ายตามวรรคสอง ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควรตามวรรคสองแล้วก็ตาม แต่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นนั้นก็ยังไม่อาจดำเนินการต่อไปได้เอง หรือถ้าจะให้ดำเนินการต่อไปอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ผู้รับการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพที่อยู่ในสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพดังกล่าวให้ เสนออธิบดี เพื่อพิจารณาสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการ เป็นความผิดร้ายแรงที่อธิบดี เห็นว่าไม่สมควรสั่งการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง เสียก่อน ก็ให้มิอาจพิจารณาสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตได้

มาตรา 29 มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 25 ซึ่งถูกสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 28 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตต่อรัฐมนตรี เป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต และในระหว่างรอการวินิจฉัยของรัฐมนตรี ให้ดำเนินการต่อไปได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ เป็นที่สุด

มาตรา 30 ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัย เป็นที่สุดให้ เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีดำเนินการส่งผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไปยังสถานแรกรับ หรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพอื่น

ในกรณีที่ส่งผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไปยังสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพของมูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่น ต้องได้รับความยินยอมจากสถานแรกรับ หรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพนั้นด้วย

มาตรา 31 การควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือจำเลย ซึ่งอายุยังไม่เกินสิบแปดปีในความผิดตามมาตรา 5 มาตรา 6 และ 7 หรือมาตรา 8 ในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรือในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้พนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณี ควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยในสถานที่เห็นสมควร ซึ่งต้องมีชื่อห้องขัง หรือสถานคุมขัง

มาตรา 32 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 หรือมาตรา 8 เป็นบุคคลอายุยังไม่เกินสิบแปดปี และไม่ปรากฏว่าต้องหา หรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นด้วย ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้พนักงานสอบสวน

ในกรณีที่ได้ เปรียบ เทียบคดีแล้วแจ้งกรมประชาสงเคราะห์ เพื่อดำเนินการจัดทำส่งตัวผู้นั้นไป เพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มี เขตรับผิดชอบ

ถ้ากรณีตามวรรคหนึ่ง เกี่ยวกับบุคคลอายุกว่าสิบแปดปี ถ้าบุคคลนั้นประสงค์ที่จะได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพให้พนักงานสอบสวนแจ้งกรมประชาสงเคราะห์ เพื่อดำเนินการจัดทำส่งตัวผู้นั้นไป เพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มี เขตรับผิดชอบ

มาตรา 33 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 หรือมาตรา 8 เป็นบุคคลอายุยังไม่เกินสิบแปดปี เมื่อศาลได้พิจารณาถึงประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหาการศึกษา อบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้นแล้วเห็นว่า ไม่สมควรพิพากษาลงโทษให้กรมประชาสงเคราะห์รับตัวผู้กระทำความผิด เพื่อดำเนินการจัดทำส่งตัวผู้นั้นไป เพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มี เขตรับผิดชอบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

ถ้ากรณีตามวรรคหนึ่ง เกี่ยวกับบุคคลอายุกว่าสิบแปดปี ถ้าบุคคลนั้นประสงค์ที่จะได้รับการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพ ให้กรมประชาสงเคราะห์รับตัวผู้กระทำความผิด เพื่อดำเนินการจัดทำส่งตัวผู้นั้นไป เพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับ ที่มี เขตรับผิดชอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ผู้กระทำความผิดอยู่ในความควบคุมของสถานแรกรับและสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพ

มิให้พ้นระยะเวลาที่ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดตามวรรคสาม เข้าในกำหนดระยะเวลาที่อยู่ในความดูแลของสถานแรกรับ และระยะเวลาที่รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

หลักเกณฑ์ และวิธีการรับตัวผู้กระทำความผิดจากศาล เพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้นั้นไป เพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มี เขตรับผิดชอบ เขตรับผิดชอบ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 34 ให้สถานแรกรับพิจารณาบุคลิกภาพพื้นฐานการศึกษาอบรม สาเหตุการกระทำความผิด และทดสอบแนวคิด แล้วพิจารณาจัดส่งตัวผู้อยู่ในความดูแลตามมาตรา 32 หรือมาตรา 33 ไปยังสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพที่เหมาะสม เพื่อให้การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพภายในระยะเวลาตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่เกินหก เดือนนับแต่วันที่รับตัวผู้นั้นไว้

ภายใต้บังคับมาตรา 33 วรรคสาม ในกรณีที่สถานแรกรับพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องส่งผู้นั้นไปรับการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพจะไม่ส่งตัวผู้นั้นไปยังสถานคุ้มครอง

และพัฒนาอาชีพก็ได้

มาตรา 35 หลักเกณฑ์ และวิธีการส่งตัวบุคคลไป เพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับตาม มาตรา 32 และมาตรา 33 และการส่งตัวไป เพื่อให้การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพตามมาตรา 34 ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 36 ผู้รับการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพต้องอยู่รับกาคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพใน สถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เป็นเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ สถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพรับตัวไว้

มาตรา 37 ในระหว่างการรับการดูแลในสถานแรกรับหรือการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ในสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพ ถ้าผู้ใดหลบหนีออกนอกเขต สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและ พัฒนาอาชีพ ให้เจ้าหน้าที่ของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพมีอำนาจออกติดตามตัว ผู้หนีนั้น เพื่อส่งตัวกลับไปยังสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพได้ แล้วแต่กรณี ในการนี้ สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพจะร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยดำเนินการให้ ด้วยก็ได้

เมื่อบุคคลใดได้รับการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพครบกำหนดเวลาแล้วให้เจ้าหน้าที่ของ สถานแรกรับ หรือสถานคุ้มครอง พัฒนาอาชีพดำเนินการจัดส่งบุคคลนั้นกลับไปยังถิ่นที่อยู่หรือภูมิลำเนาของผู้หนีนั้น

มาตรา 38 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการในเวลากลางวัน และกลางคืน เพื่อตรวจตราการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) นำผู้ถูกสอบสวนหรือบังคับให้ทำการค้าประเวณีซึ่งยินยอมให้นำตัวไปรับ การคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพส่งพนักงานสอบสวน เพื่อพิจารณาดำเนินการหาตัวผู้กระทำความผิด มาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ โดยให้หน้าความในมาตรา 32 มาใช้บังคับกับการส่งตัวผู้ค้าประเวณีไป รับการดูแลในสถานแรกรับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 39 ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 40 ในระหว่างที่ยังมิได้จัดตั้งสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ พ.ศ. 2503 เป็นสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติปรมการค่าประเวณี พ.ศ. 2503 ซึ่งยังคงรับการสงเคราะห์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต่อไปจนกว่าจะครบระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 42 บรรดาประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติปรมการค่าประเวณี พ.ศ. 2503 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 43 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

พ.ต.ต.ภูริฉัตร เชิดชู เกิดวันที่ 1 พ.ค.2502 บ้านเลขที่ 1 หมู่ 5 มหาโพธิ์ ต.ป่า
 แมต อ.เมือง จ.แพร่ ศึกษาชั้นมัธยมจากโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพฯ ศึกษาระดับปริญญาตรี
 ที่คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รับราชการสังกัดกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ครั้ง
 แรกเมื่อปี พุทธศักราช 2526 เป็นผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนกองร้อยที่ 1 กองกำกับ
 การตำรวจตระเวนชายแดนเขต 6 ต่อมาเป็นรองสารวัตร แผนก 5 กองกำกับการสืบสวนสอบสวน
 ตำรวจนครบาลพระนครใต้ และรองสารวัตรสืบสวน สถานีตำรวจนครบาลทุ่งมหาเมฆ กองบังคับ
 การตำรวจนครบาลพระนครใต้ ต่อมา เมื่อปีพุทธศักราช 2537 ได้ดำรงตำแหน่งสารวัตรธุร
 การสถานีตำรวจนครบาลบางมด สารวัตรแผนก 3 กองกำกับการสืบสวนสอบสวนตำรวจนคร
 บาลธนบุรี กองบังคับการตำรวจนครบาลธนบุรี กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันดำรงตำแหน่งสาร
 วัตรสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลภาษีเจริญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย